

MỘT CÁCH BẢO THÙ

CÁCH đây mười năm, ở tỉnh Sơn-dông nước Tàu có một người tên là Wang-chính-Yu, rất nghèo, sống độc-thân với một người họ-hàng xa đã có tuổi.

Cùng làng cũng có một chàng trẻ tuổi Wang, nhưng thân-thể khác nhau xa, bởi vì anh này thì rất giàu-sang, danh-giá.

Ngày kia, sau khi đã chề-chén say-sưa, anh chàng giàu nọ gặp Wang ngoài phố, cùng nhau chào hỏi chuyện-trò; nhưng về sau vì một câu tức-khi nên thành cuộc đấu-dã. Wang thắng vì mạnh hơn, song anh kia trong lúc điên-cuồng chạy thẳng về nhà lấy súng sấn ra bắn vào mặt kẻ thù-dịch mình và những viên đạn đã làm cho chàng nhà-quê này bị mù cả hai mắt.

Hết cơn giận vì đã đánh bại được kẻ thù, lúc này anh nhà giàu mới nghĩ lại sự tàn-nhẫn phi-lý của mình, cùng một vài người bạn đến thăm Wang, giải-hòa. Song bao giờ Wang lại chịu để tâm nghe những lời dụ-dỗ. Sự đời mù đã làm chàng tức-giận, đến cực-điểm và chỉ khao-khát báo được thù mà thôi; còn tiền bạc của anh nhà giàu cho không khi nào Wang chịu nhận cả.

Wang bèn kêu-cầu đến luật-pháp, nhưng về phương-diện này, Wang chẳng bao giờ được thỏa lòng. Tiền-tải áp công-ly, kẻ thù giàu-sang lo-lót nhiều nơi, nên Wang đành ngậm-hờn chờ cơ-hội khác.

Nhưng ở đời cái họa thường nối đuôi nhau, Wang có chút ít của-cải cũng bị mất sạch.

Hai bàn tay trắng làm sao bây giờ? Một người bạn liền khuyên chàng đến nhà thương chữa mắt, họa may có hi-vọng nào chăng. Song thầy thuốc bảo rằng mắt chàng không thể nào chữa khỏi được.

Thật là một cái tin sét đánh ngang tai, chàng này ý-định tự-tử để kết-liều

cuộc đời chán-nản, buồn rầu vô-hi-vọng của mình. Dầu vậy, chàng cũng còn lần-lỗi hành-khất để nuôi thân cho đến khi gặp người chủ quán gợi ý khuyên chàng nên đến nhà thương của các giáo-sĩ ngoại-quốc xem sao.

Thoạt-tiên Wang chưa quyết-định, vì không thích đạo Tin-Lành. Nhưng sau vì lẽ phải thúc-giục, chàng phải đến.

Wang được ở lại điều-dưỡng trong nhà thương này ba tháng; nhờ những sự săn-sóc tận-tâm, những sự chữa-chạy rất công-phu và có phương-pháp, nên chàng bao lâu cặp mắt của Wang lại thấy được ánh hồng tươi-sáng, và còn hạnh-phước hơn thế nữa, TIN-LÀNH được tỏ ra cho chàng. Chàng được biết Jê-sus-Christ là Cứu-Chúa của mình đến nỗi lòng khao-khát báo-thù của Wang đã được đổi ra một tấm lòng tha-thứ. Wang trở lại nhà, mang theo Lời của Chúa và một hòa-ước sẵn-sáng ký-kết.

Lúc Wang về, chàng nhà giàu rất sợ hãi. Một ngày kia, Wang gặp kẻ thù cũ, chàng chào hỏi ân-cần và làm chứng những ơn lành, phúc-lạ của JÊ-SUS và chứng-thực quyền Chúa đã thay-đổi cõi lòng của mình được tươi-mới, kể lại đoạn đời đầy lối-tâm cực-khổ và nói:

— Nếu tôi không được Đức Chúa Jê-sus cảm-hóa, thì tôi đã giết anh lúc tôi mới trở về; nhưng bây giờ anh không còn e-sợ gì nữa.

Wang khuyên chàng nhà giàu mau trở lại cùng Cứu-Chúa.

Kể câu-dịch lúc này vẫn chưa tin, nhưng vài tháng sau, những hành-vi của Wang đã chứng-thực cho lời nói của chàng:

Về sau, Wang và chàng nhà giàu trở thành một đôi bạn chí-thân, vì kẻ thù-nghịch nhờ Wang chỉ lối nên cũng nhận được sự sống mới của Đấng Nhơn-tử. — Nguyễn-văn-Mộ.